

La còpia

El substantiu *còpia* prové del mot llatí que volia dir "abundor, riquesa", i és amb aquest sentit que apareix usat en la llengua medieval. Els nostres diccionaris recullen encara aquesta significació, que és la que ha donat origen a la locució prepositiva *a còpia de*, usada amb el mateix valor que *a força de*, en frases com *aconseguir una cosa a còpia de diners, a còpia d'insistència*, i que segons Coromines no és menys general i bona que *a força de* i es pot mirar com encara més genuïna que aquesta. Però *còpia* significant "reproducció d'un text o d'una obra" és també un mot usat ja algun cop en la llengua antiga, que avui ja ha esdevingut general, amb el seu derivat el verb *copiar*.

La varietat de còpies que es poden obtenir de moltes coses i el caràcter especial que poden revestir han fet que, en molts casos, en lloc de *còpia* s'usin d'altres noms de significat més precis, com *réplica, reproducció, imitació, calc, falsificació, plagí*, etc., o com els seus composts *xerocòpia* o *fotocòpia*. Però a part el seu ús amb un significat molt general, en certes matèries o activitats el mot generalment usat amb un sentit molt precis o especialitzat és justament *còpia*. Així, la Gran Enci-

clopèdia Catalana el recull com a terme del vocabulari de l'art, del cinema i la fotografia, de la crítica textual i la diplomàtica i del dret. Però no el recull, en canvi, com a terme del vocabulari de les arts gràfiques, en què, efectivament, es tracta d'un mot no usat. El nom usat per a designar cada un dels llibres, diaris, revistes, etc., d'una mateixa edició és *exemplar*.

Tanmateix, hem vist que ara darrerament algun publicista prefereix d'usar *còpia* en lloc de *exemplar*, amb el valor que acabem d'indicar, i diu, per exemple, que tal o tal autor ha venut més de cent mil còpies del seu llibre de més èxit, cosa que, si no fos per aquesta xifra tan envejable, induiria gairebé a creure que es tracta no de llibres impresos, sinó copiats a mà o amb algun altre procediment primitiu o casolà. Aquest ús de *còpia* en lloc de *exemplar* es deu sens dubte a la influència de l'anglès, que usa el seu mot "copy" amb aquest valor, però no sembla pas que hi hagi cap raó per a admetre'l. I creiem, fins i tot, que el que diem hauria de fer-se extensiu al camp de la discografia, activitat més recent que la impremta i, per tant, amb una influència més forta de l'anglès: res no s'oposa que diguem que s'han venut deu mil exemplars d'un disc (en lloc de deu mil còpies).

Albert Jané